

rigt aabenbart af ganske andre Hensyn, at man sædvanlig vil lade slige Papirer ligge i Udlandet, end for at undgaa den Afgift, som man skal betale ved deres Indførelse hertil. Men dernæst maa jeg fremhæve, at den Mand, der vilde gjøre det, let kunde komme til at forregne sig slem. Der er nemlig adskillige af de i saa Henseende vigtigste Lande, hvor der i visse Tilfælde kan flyde temmelig følelige Ulemper af, at man lader sin Eiendom blive der. Jeg vil saaledes nævne England. Med Hensyn til dette Land er der nylig hændet mig det Tilfælde, at en Mand har henvendt sig til mig om Raad. Han var eneste Arving efter en Slægtning, som havde betroet sin Formue til et anset engelsk Bankierhus, der blot skulde gemme den og hæve Renterne for ham. Denne Mand døde, og hans Arving kom saa og krævede Pengene af det engelske Bankierhus. Dette svarede ham da: „Ja, naturligvis erkjende vi Dem for at være eneste Arving, og De skal faae Pengene udbetalt; men der er med Udleveringen forbundet nogle smaa Formaliteter og navnlig da den, at der skal et Stempel til, som vil koste Dem 3 pCt.“ Se, det vilde dog være en stor Udgift for den, der lod sine Papirer blive liggende i Udlandet i Stedet for at indføre dem her og derfor at betale sine $\frac{2}{3}$ pCt. Det ærede Medlem (Fischer) omtalte ogsaa, at man kunde faae i Sinde at indføre fremmede Papirer hertil for inden Fristens Udløb at lade dem stemple frit og saa atter at føre dem ud af Landet. Dertil vil jeg imidlertid svare, at jeg tror, at det i Almindelighed vilde være en meget lidet fordelagtig Operation. Ingen kan nemlig vide, hvorvidt han senere vil faae Brug for saadan en vis Art af fremmede Papirer til Afsetning her i Landet i et større Omfang, og han vil derfor neppe paatage sig de Omkostninger og Banskæligheder, som ere forbundne med at indføre slige Papirer for strax efter at sende dem bort igjen.

Det ærede Medlem ønskede endelig Oplysning om, hvorledes det forholder sig med denne Skat i fremmede Lande, hvor stor den er der, og om den virkelig kommer ind. Dette Spørgsmaal har ogsaa interesseret mig, og jeg har ved en god Vens Hjælp forhørt

mig for nylig om Tilstanden i saa Henseende i Frankrig. Det var mig nemlig paafaldende, at man i Frankrig, hvor man havde høyt et temmelig høit Stempel paa fremmede Papirer, nemlig et Stempel til et Beløb af 1 pCt., desuagtet i August Maaned f. N. havde forhøiet det yderligere med 20 pCt., saaledes at Afgiften altsaa blev 12 pro mille, og det interesserede mig derfor at faae at vide, hvorledes det derefter gik dermed. Og jeg maa da meddele, at den paagjældende Mand, der i disse Dage er kommen hjem, og som har forhørt sig hos de allerbedste Autoriteter, har bragt mig den Besejning, at det er gaaet ganske fortræffelig, og at man aldrig har mærket, at der har fundet nogenformigt Unddragelse fra Skattens Erlæggelse Sted. Jeg skal sige til, at jeg vel nok tror, at Forholdene i Frankrig i denne Retning ere noget gunstigere end hos os, fordi alle den Slags Omsætninger i Frankrig finde Sted gennem de saakaldte agents de change, og fordi det er Folk, der danne en Slags Association, og som ere temmelig strenge Regler underkastede, hvorfor de ogsaa sørge for, at Stemplingen finder Sted. Jeg tror nok, at vore Berelærere, Berelmæglere osv. maaske ikke ville føle sig slet saa stærkt bundne som de franske; men jeg nærer dog det Haab, at vi alligevel tør troste os med, at det ikke vil være saare langt fra, at vi kunne opnaa det Samme, som der med Hensyn til denne Skat er naaet i Frankrig.

Med Hensyn til en særlig Bemærkning, som det ærede Medlem (Fischer) gjorde med Hensyn til § 7 Litra b, skal jeg forsaavidt give ham Ret, som jeg indrømmer, at det vilde være sikkrere, naar man ikke tillod Eieren den deri nævnte Stempling med Stempelmærker. Men jeg har troet, at man burde gjøre denne Indrømmelse til de Mange, der besidde og omsætte slige Papirer, og navnlig til dem af disse, der ere fra Provindserne, og for hvilke det jo vilde være meget besværligt, om de skulde være nødte til at sende deres Papirer over til Kjøbenhavn eller at indlevere dem paa en Amstue i Provindserne og ikke kunde faae Stemplingen udført paa Stedet. Slige Papirer gaa jo ikke meget i Handel og Wandel, og det vilde være en temmelig stor